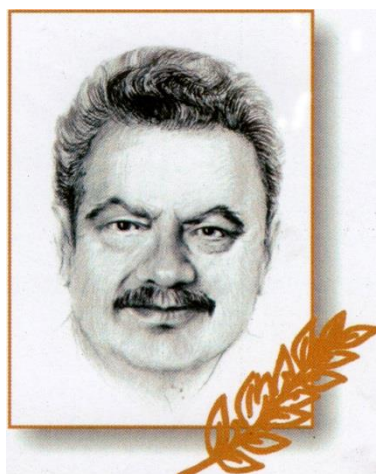

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 13

Рівне – 2023

УДК: 81. Л 59
ББК: 81.2 Укр.

Затверджено до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28 вересня 2023 року)

Рецензенти:

Лесюк М. П., доктор філологічних наук, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника;

Ніколасенко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;

Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:

Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славістики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);

Вокальчук Г. М., докт. філол. н., професор кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;

Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*гол. ред.*);

Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Кірілкова Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Кузьмич О. О., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;

Медведь В.В., здобувач ступеня в/о PhD кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;

Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;

Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ.

Л 59 **Лінгвістичні студії молодих дослідників**: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

До збірника увійшли статті студентів і магістрантів, аспірантів, кандидатів і докторів філологічних наук. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, неології, лінгводидактики.

Для викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проєкту кафедри української мови імені професора К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету «Лінгвістичні студії молодих дослідників».

Дрегель Тетяна

(Науковий керівник – Гаврилюк Н. В., кандидат філологічних наук, доцент)

НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ

У статті проаналізовано різні підходи до проблеми визначення і класифікації неологізмів. З'ясовано, що для відображення, відтворення й закріплення нових ідей і понять, мова, і лексика зокрема, мають перебудовуватися, поповнюватися новими компонентами. Зазначено, що саме неологізми показують здатність мови відображати динамічний розвиток суспільства, а також можливості розширення традиційних меж словотворення.

Ключові слова: *лінгвістика, неологізми, неологія, новотвори, класифікація.*

The article analyzes various approaches to the problem of defining and classification of neologisms. It was found that for showing, reproduction, etc consolidation of new ideas and concepts, language, and vocabulary in particular, have to be rebuilt, replenished with new components. It is noted that it is neologisms that show the ability of language to reflect dynamic development society and at the same time expanding the traditional boundaries of word formation.

Key words: *linguistics, neologisms, neology, innovations, classification.*

Словниковий склад української мови, як і інших мов, постійно розвивається. Виникнення нових умов існування людини, нових стосунків між мовцями, нових галузей знань і понять вимагають відповідних змін у мові, які відображають навколишню дійсність і внутрішній світ мовця. Адже саме, лексичний склад – це компонент мови, який характеризується постійними змінами, що пояснюється новими когнітивними та комунікативними

потребами носіїв мови. Це породжує численні нові слова – неологізми, які можна трактувати як лексичні еквіваленти змінених умов спілкування.

Актуальність статті полягає в необхідності дослідження неологізмів як способу відображення зміни орієнтирів та цінностей народу, що відбивається у мовній картині світу нації, окрім того розвідок, присвячених відповідному питанню, у сучасній лінгвістиці недостатньо, що й зумовлює потребу появи відповідних досліджень. Окрім того, вивчення неологізмів дає можливість виявити зміни та тенденції в подальшому розвитку словотворчої системи української мови, а також виявити динаміку світосприйняття людства та зміну стереотипів, цінностей та культурно значущої інформації.

Метою статті є аналіз проблем визначення і класифікації неологізмів.

Поставлена мета передбачає виконання таких завдань: з'ясувати сутність поняття «неологізм»; схарактеризувати принципи класифікації неологізмів.

На сучасному етапі розвитку мовознавчої науки серед українських дослідників спостерігається стійкий інтерес до проблем неології та процесів оновлення лексико-семантичної системи української мови. Зокрема активно досліджуються причини появи неологізмів, їхня класифікація, способи творення, сфери функціонування, основні тематичні групи, вплив екстралінгвальних чинників на розвиток словникового складу тощо (Г. Вокальчук, Є. Карпіловська, Н. Клименко, Д. Мазурик, М. Навальна, А. Нелюба, О. Стишов, Л. Струганець, О. Тараненко та ін.).

У лінгвістичній науці поняття «неологізм» (від гр. νέος «новий» і λόγος «слово»), має давню традицію, проте його аналіз, залишається досить суперечливим. Слово «неологізм» вперше з'явилося в 1735 р. у французькій мові («néologisme»), звідки було запозичене англійською мовою в значенні «використання або звичка використання нових слів, інновацій у мові, а також нове слово або вираз». З того часу в лінгвістичній літературі поняття «неологізм» вживається стосовно нових слів у різних мовах [2, с. 150].

У мовознавчій літературі неологізми потрактовують як «...слова, словосполучення, фразеологізми, окремі їхні значення, що з'явилися на певному етапі розвитку мови для позначення нових реалій і понять, периферійних номінацій, актуалізація яких зумовлена соціальними і територіальними чинниками функціонування літературної мови, а також okazіоналізми (індивідуально-авторські новації), використані одноразово в мовній практиці певного автора, видання, редакції чи в конкретному тексті; новизну цих номінацій ще усвідомлюють мовці; вони належать до пасивного шару лексики» [5, с. 12].

Варто підкреслити, що в лінгвістичній науці поняття «неологізм», незважаючи на давню традицію його вивчення, залишається досить суперечливим. До визначення цього мовного явища існує два підходи – вузький і широкий, в основі яких лежать різні ознаки неологізмів.

Так, прихильники вузького підходу, ґрунтуючи свої міркування на денотативному критерії, основне призначення неологізмів вбачають лише в позначенні нових реалій (понять, предметів, явищ). Отож, деякі словники визначають неологізм як «слово чи мовний зворот, що недавно з'явилися в мові для позначення нового або вже усталеного поняття, предмета тощо» [8, с. 196], як «слово або зворот, створені для позначення нового (раніше не відомого) предмета або для вираження нового поняття» [11, с. 238].

Виходячи у своїх міркуваннях із соціолінгвістичного підходу до вивчення сутності мови, ці лінгвісти пояснюють будь-які зміни в лексичній системі мови позамовними чинниками. На їх переконання, мова, як перше найважливіше й найнеобхідніше надбання людини, є «продуктом суспільства» й засобом спілкування у зв'язку з її суспільним статусом і роллю (А. Мейє, Л. Щерба та ін.). Висуваючи так екстралінгвальну детермінованість лексичного збагачення як визначальну ознаку поняття «неологізм», вони стверджують, що словникові інновації зумовлені ускладненням соціальних відносин – розвитком науки й техніки і, відповідно до цього, потребою у позначенні нових реалій, понять і явищ [4, с. 44].

Не заперечуючи важливу роль зовнішніх факторів у розвитку словникового складу мови, прихильники комунікативного підходу стверджують, що не завжди лексичні зміни залежать виключно від зовнішніх факторів. Під час визначення поняття «неологізм», поряд з екстралінгвальними факторами, які зумовлюють появу нових слів, необхідно враховувати також внутрішньомовні процеси (розширення й звуження значення, метафоризація і метонімізація значення, нашарування різних конотативних і стилістичних відтінків на основне узувальне значення слова), внаслідок яких творяться неолексеми. Іншими словами, неологізмами слід вважати не лише власне нові слова, які позначають нові реалії, а й слова, вживані з новим значенням з різними комунікативними цілями.

В. Гладка вважає, що «неологізм – це нове слово (стійке поєднання слів), що відповідає вимогам спілкування, нове за значенням і за формою (або за формою, або за значенням), утворене за словотвірними законами мови або ж запозичене з іншої мови, яке сприймається» носіями мови як нове протягом певного періоду часу» [3, с. 171].

За визначенням О. Ковтунець неологізми – це нові слова мови на початку своєї історії мовного життя [6, с. 25]; вони з'являються в певний період і згодом перестають бути новими, потрапивши до активної або застарілої лексики; okazіональні слова не мають здатності старіти, а тому не можуть бути новими словами, тобто позбавлені можливості називатися неологізмами [6, с. 26].

Предметом нашого детального розгляду є неологізми лексичного рівня, тому за основу беремо таке їх визначення, запропоноване О. Стишовим як найбільш вдале: «Неологізми – це слова, словосполучення, фразеологізми, окремі їхні значення, що з'явилися на певному етапі розвитку мови для позначення нових реалій і понять, периферійних номінацій, актуалізація яких зумовлена соціальними і територіальними чинниками функціонування літературної мови, а також okazіоналізми (індивідуально-авторські новації), використані одноразово в мовній практиці певного автора, видання, редакції

чи в конкретному тексті. Новизна таких номінацій на цьому часовому відтинку усвідомлюється загалом» [10, с. 407].

Динамічність і багатогранність неологізмів як явища викликало потребу оцінювати їх за різними критеріями і, як наслідок, спричинило виникнення значної кількості різноманітних класифікацій. Зазвичай визначають такі типи класифікацій неологізмів:

За видом мовної одиниці: неолексеми – нові слова; неофраземи – нові фразеологічні утворення; неосемеми – нові значення старих слів [4, с. 31].

Серед неолексем розрізняють: власне неолексеми – слова, що відзначаються абсолютною новизною і форми, і змісту (як правило, це запозичення з інших мов); новотвори – слова з новою формою і новим значенням (слова створені за питомими словотвірними моделями зі слів, що вже наявні в мові); трансформації – слова, у яких нова форма поєднується із значенням, що передавалося раніше іншими лексичними засобами; семантичні неологізми – наявні в мові форми, які або повністю змінюють своє значення, або до наявної семантичної структури додають новий лексикосемантичний варіант [4, с. 35].

За видом означуваного поняття, явища, виокремлюють неологізми, що позначають: нову реалію; стару реалію; актуалізовану реалію; реалію, що відмирає; реалію, що не існує [5, с. 25].

За ступенем новизни мовної одиниці: абсолютні неологізми (сильні) – слова, яких не існувало в мові раніше; відносні неологізми (слабкі) – слова, які вже існували або існують у мові, але отримали нове значення [5, с. 26].

За способом утворення: запозичені (розрізняють зовнішні та внутрішні запозичення); словотвірні (деривовані за словотвірними моделями конкретної мови); семантичні (утворені через переосмислення слів, що вже існують у мові, серед яких розрізняють метафоричні, метонімічні, звуження або розширення значення тощо).

За рівнем соціалізації: узуальні неологізми – одиниці, що ввійшли в мовну систему; okazіональні неологізми – одиниці мовлення, серед яких

розрізняють: потенціоналізми – слова, що згодом перетворюються на узуальні неологізми; індивідуально-авторські неологізми [1, с. 42].

За типом освоєння розрізняють такі неологізми: моментальні входження, що виникають одночасно з появою важливих і актуальних понять і реалій; поступові входження, що апробуються в мові через вживання в синонімічних рядах; несподівані (випадкові) входження – okazіональні текстові утворення, які після тривалого вживання в результаті соціальної апробації ввійшли до нормативного словника [1, с. 43].

Ж. Колоїз, надаючи неологізмам більш широкого значення, виокремлює неологізми на всіх мовних рівнях і розрізняє неологізми: фонетичні, граматичні, лексичні, синтаксичні тощо [7, с. 57].

Крім цього, О. Стишов виокремлює мас-медійні okazіоналізми та камерні неологізми – слова, відомі лише особам певного соціального об'єднання, колективу [10, с. 408]. Нові суспільно-політичні, соціально-економічні, а нині воєнні реалії спонукають до оновлення лексико-семантичної системи мови. Інноваційні процеси, особливо так званий неологічний бум, зумовлений зокрема екстралінгвальними чинниками, відображається передусім у публіцистичному дискурсі, в засобах масової інформації, інтернет-ресурсах, соціальних мережах (Facebook, Instagram, Telegram та ін.), які найбільш швидко реагують на перетворення в різних сферах життєдіяльності суспільства. Варто зазначити, що з початком нового етапу війни – широкомасштабним російським вторгненням – в інформаційних мережах щодня виникають нові слова, українська мова збагачується військовою субстандартною лексикою.

Отже, враховуючи вищевикладене, неологізмами слід вважати нове слово або стійке словосполучення, нове за значенням або за формою і значенням, або запозичене з іншої мови за потреб спілкування, або яке перейшло з пасивного складу мови, яке сприймається носіями певного мовного суспільства як нове й зафіксоване в словнику нових слів. Кожне нове слово мови (неологізм) має конкретного автора (навіть якщо ми про нього не

знаємо), і є засобом самовираження. За час функціонування як неологізм слово може соціалізуватися (бути прийнятим суспільством) і лексикалізуватися (закріпитися в мовній системі).

Література

1. Баранник Д. Х. Українська мова на межі століть. *Мовознавство*. 2017. № 3. С. 40–47.
2. Гладка В. А. Поняття «неологізм» у світлі сучасних лінгвістичних парадигм. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Сер.: Філологічна. 2016. Вип. 11. С. 170–177.
3. Грицай І. Сучасні підходи до вивчення неологізмів. URL: <http://www.kamts1.kpi.ua/node/1010>.
4. Грицак Є. Неологізми в сучасній українській літературній мові. Жовква : Друкарня ОО. Василян у Жовкві, 1995. 65 с.
5. Ковтунець О. С. Актуалізація лексики української літературної мови кінця ХХ – початку ХХІ століття : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова» (філологічні науки) / Інститут української мови НАН України. Київ, 2017. 223 с.
6. Колоїз Ж. В. Українська неологія: здобутки та перспективи. *Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили*. Сер.: Філологія. Мовознавство. 2017. Т. 105. Вип. 92. С. 57–62.
7. Куньч З. Й. Універсальний словник української мови. Тернопіль : Навч. кн. – Богдан, 2015. 848 с.
8. Стишов О. А. Основні тенденції розвитку лексичного складу української мови початку ХХІ століття. *Вісник Запорізького національного університету*. Філологічні науки. 2012. № 1. С. 406–415.
9. Українська мова : енцикл. / редкол. В. М. Русанівський (співголова), О. О. Тараненко (співголова), М. П. Зяблюк та ін. 2-ге вид., випр. і доп. Київ : Вид-во Укр. енцикл. ім. М. П. Бажана, 2004. 824 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА
ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Волос Наталія, Воробієвська Яна. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ.....	4
Гуменюк Яніна. ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА.....	13
Дубенчук Аліна, Мельник Наталія. СКЛАДНОПІРЯДНЕ РЕЧЕННЯ В МОВОСТИЛІ ЮРІЯ ВИННИЧУКА: СТРУКТУРА, СЕМАНТИКА.....	21
Саджайя Діана. ПОВТОР ЯК СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНА ДОМІНАНТА В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СТУСА.....	27
Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія. СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ.....	34

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ВИЯВАХ

Бортнік Віра. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ НАЗВ ОСІБ ЧОЛОВІЧОЇ І ЖІНОЧОЇ СТАТІ В МОВІ СУЧАСНИХ МЕДІА.....	44
Веремчук Ольга. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ.....	49
Власюк Іванна. АНАЛІЗ ІСТОРІЇ БЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНІ ТА ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ.....	56
Володько Анастасія. МЕТАФОРА В ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ АНДРІЯ КУЗЬМЕНКА.....	64
Дячук Вікторія, Шкарбан Тамара. ЕМОЦІЙНО ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА ЯК ОЗНАКА ІДЮСТИЛЮ ОКСАНИ ЗАБУЖКО.....	70
Кравець Євгенія. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТЕЙ «СІРОМАНЕЦЬ», «ПЕРВІНКА», «КІНЬ НА ВЕЧІРНІЙ ЗОРІ»).....	76
Кузьмич Оксана, Муляр Тетяна. СТИЛЕТВІРНА Й ТЕКСТОТВІРНА РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ В. ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА».....	83
Лясковська Аліна. ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ С. ЛЕМА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ....	92

Ричагівська Юлія, Захарчук Ольга. ХУДОЖНІ ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТИЗМІВ У РОМАНІ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «ТРОЩА».....100

Совтис Наталія, Цапук Ангеліна. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ» У ХУДОЖНЬОМУ ОСМИСЛЕННІ ТЕМИ ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО).....105

Стельмах Антоніна. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ ЯК НАУКИ.....117

Шершун Богдана. ХУДОЖНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ЯК ДЖЕРЕЛО СТИЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....124

РОЗДІЛ 3

НЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Адах Наталія, Котович Мар'яна. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА.....139

Вокальчук Євген, Парницька Ірина, Хом'якова Марта. МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ (НЕОЛОГІЯ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ)».....147

Дрегель Тетяна. НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ.....156

Кулик Ірина. НЕОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ.....163

Лобач Валерія. НЕОЛОГІЗМИ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ...169

Нагорна Юлія. СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ.....179

Нивчик Зоряна. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НЕОЛОГІЗМІВ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ (словникові матеріали).....186

Савицька Катерина. СЛОВОТВОРЧІСТЬ ВАЛЕНТИНИ ЛЮЛІЧ ТА НАТАЛІЇ ДЕМЕДЮК ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014-2023 РР. (ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ).....204

РОЗДІЛ 4

МОВНА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ

Коваль Марина. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....210

Колеснікова Юлія. МОВНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА МОВИ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРНОЇ ДЕОКУПАЦІЇ ДОНБАСУ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	215
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	221
ЗМІСТ.....	223

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

Випуск 13

Головний редактор *Волос Н. П.*

Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*

Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*

У дизайні обкладинки використано портрет професора К. Ф. Шульжука (автор – О. Г. Сорока)

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

Linguistic Studies of Young Researchers: A Collection of Scientific Works. Rivne : RSHU. Vol. 13. 2023. p.226.

The collection includes articles of students and masters, postgraduates, candidates and doctors of philological sciences. The works dealt with topical issues of the grammar of the modern Ukrainian language, lexicology, neology, linguocultural and comparative studies.

It is intended for teachers, postgraduates, students of philology, schoolchildren.

Адреса редколегії:

кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.